

สนทนากับ รศ. ดร. คุณกัญญา ธรรมมงคล

บทสนทนา :

Placement Test ของสถาบันภาษา จุฬาฯ กับรองศาสตราจารย์ ดร. คุณกัญญา ธรรมมงคล

ในช่วงเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ผู้อ่านภาษาปริทัศน์คงจะได้เห็นข้อความประกาศลงในหนังสือพิมพ์ขอให้ผู้สอบผ่านเข้าศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาสอบภาษาอังกฤษ หลาย ๆ ท่านอาจแปลกใจเพราะสถาบันภาษาซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่นิสิตปีที่ 1 เว้นว่างจากการจัดทดสอบภาษาอังกฤษแก่นิสิตแรกเข้ามาเป็นเวลาถึง 6 ปี และเพื่อให้ทราบถึงเหตุผลและหลักการของการจัดสอบ Placement Test ครั้งนี้ ภาษาปริทัศน์จึงได้สัมภาษณ์รองศาสตราจารย์ ดร. คุณกัญญา ธรรมมงคล ผู้อำนวยการสถาบันภาษาดังต่อไปนี้

– จำได้ว่าทางสถาบันภาษาเคยจัด Placement Test แล้วครั้งหนึ่งในปี 2522 อยากจะขอให้อาจารย์กรุณาเล่าถึง Placement Test ครั้งนั้นให้ฟังด้วยค่ะ

- Placement Test ครั้งนี้เกิดขึ้นจากปรัชญาการเรียนการสอนที่ว่า การเรียนการสอนถ้าจะให้ได้ผลมากที่สุดจะต้องให้ผู้เรียนเรียนตามความสามารถของแต่ละบุคคล ตอนนั้นเราเริ่มการเรียนการสอนแบบ Individualization คือ ให้ผู้เรียนเรียนตามระดับความสามารถ Placement Test ครั้งนี้จึงมีขึ้นเพื่อแบ่งนิสัยตามระดับความสามารถ 5 ระดับเป็น ability grouping ซึ่งแบ่งตามหนังสือเรียน Foundation Reading ตอนนั้นมี 4 เล่ม พวกอ่อนที่สุดเรียนเล่ม 1 พวกเหนือขึ้นมาก็เรียนเล่ม 2 3 4 ตามลำดับ กลุ่มสุดท้ายอ่าน review units ของแต่ละเล่มแล้วก็สอบได้เลย วัตถุประสงค์ของ Placement Test จึงมีขึ้นเพื่อจัดระดับเริ่มเรียน แต่ปรากฏว่าในแง่บริหารทางคณะไม่สามารถจัดนิสิตซึ่งมีระดับความสามารถเดียวกันให้อยู่ในห้องเดียวกันได้ทำให้การเรียนไม่ได้ผล เราเลยเลิก Placement Test ไป แต่เมื่อ 2 ปีที่แล้วมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมัธยมปลายของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก มีโปรแกรมต่างๆ มากมาย ทำให้นิสิตที่เข้ามหาวิทยาลัยมีความรู้ภาษาอังกฤษไม่เท่ากันแล้วแต่จะเลือกเรียนทักษะอะไร เราไม่มีทางทราบเลยว่าใครเก่งอะไร แค่นั้น ถ้ามาเรียนด้วยกันก็อาจจะก่อให้เกิดปัญหาว่านิสิตมีความแตกต่างกันมาก เราเลยคิดว่าเพื่อที่จะให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงเราควรมี Placement Test เพื่อคัดเอาเด็กเก่งออก การคัดนิสิตที่เก่งออกครั้งนี้เราทำต่างกับที่อื่น ๆ ซึ่งก็มี Placement Test แต่ไม่เคยมีมหาวิทยาลัยไหนให้ A

- เราให้ A เลย

- ที่อื่นเขาอาจให้ S/U หรือว่าไปเรียนระดับที่สูงกว่า มติการให้ A นี้ได้มาจากการประชุมร่วมกับคณบดีคณะต่าง ๆ ได้มีการถกเถียงกันมากกว่าจะให้ A ใหม่ บางคนก็บอกว่าไม่ได้แต่ให้ไปเรียน course ซึ่งมีระดับสูงกว่า ที่จริงถ้าเป็นเหตุผลทางวิชาการจริง ๆ แล้วก็ควรจะเป็นว่าคนเก่งไม่ควรเรียน course ง่าย ควรจะไปเรียนระดับสูงกว่าเพื่อเรียนรู้ได้เต็มที่ แต่ตามความเป็นจริงแล้ว เราก็คงต้องยอมรับว่านิสัยของเรายังหมกมุ่นเรื่องเกรดที่จะได้ ยังห่วงเกรดมากกว่าความรู้ ถ้าเผื่อว่าเราบอกว่าสอบแล้วใครผ่านก็ไปเรียน course ที่ยากขึ้นก็จะมีนิสิตจำนวนไม่น้อยที่แกล้งสอบเพื่อที่จะเรียน course ง่ายเพื่อให้ได้ A ถ้าเป็นอย่างนั้นการจัด Placement Test ก็จะไม่ได้ผลตามวัตถุประสงค์ สำหรับนิสิตที่ได้ A เวลาที่เขาไม่ต้องเรียน Foundation Reading I ก็อาจจะไปเรียนวิชาอะไรในคณะก็ได้ แต่สำหรับนิสิตที่สนใจภาษาอังกฤษเราก็มีวิชาเลือกให้เรียนไม่ตัดโอกาสที่จะรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น

- ใช้เวลาเตรียมตัวนานไหมคะในการจัด Placement Test ครั้งนี้
- เตรียมเป็นปีเลยคะ เพราะ Placement Test นี้มาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร กว่าจะเขียน course description ทำ specification ของบทเรียนก่อนจะเขียนข้อสอบได้ก็ต้องรู้ว่า objectives ของ course คืออะไร พอได้แล้วมีกรรมการสร้างข้อทดสอบต้อง pretest กลับมาปรับปรุง แล้วก็เอาไปทดลองอีกครั้งหนึ่ง ค่าพิมพ์ ค่าคุมสอบ ค่าตรวจข้อสอบ ค่าวิเคราะห์ข้อสอบนับเป็นค่าใช้จ่ายมากทีเดียว เสร็จแล้วแม้กระทั่งการจัดสอบก็ยุ่งละหุ่กมาก เพราะว่าพอนิสิตทราบผลสอบเข้ามหาวิทยาลัยก็ต้องมาสอบสัมภาษณ์ เราก็ต้องจัดการติดโปสเตอร์ ประชาสัมพันธ์ให้ทราบว่ามีรุ่นขึ้นจะต้องสอบภาษาอังกฤษ ปัญหาที่หนึ่ง คือ เราต้องทำงานแข่งกับเวลา อันที่สองเราต้องได้รายชื่อ นิสิตมาภายในวันนั้นเลย อันที่สาม คือ การที่จะจัด นิสิต 3,000 กว่าเข้าสอบในวันเดียวเป็นเรื่องใหญ่มาก เราโชคดีที่ได้รับความช่วยเหลือจากคณะต่างๆ ตามมติของที่ประชุมคณะบดี ให้จัดสอบที่คณะที่ นิสิตไปสอบสัมภาษณ์ ถ้าเราจัดสอบที่อื่น นิสิตที่เพิ่งเคยมา มหาวิทยาลัยเป็นหนแรกต้องหลงทิศแน่ อาจารย์ของเราเองไปคุมสอบทั้งหมดก็ไม่พอคณะอื่นจึงกรุณาช่วยคุมสอบด้วย กว่าจะทราบว่ามีห้องที่ห้อง มี นิสิตอยู่ในห้องกี่คน อาจารย์ใครจะคุมต้องเตรียมการมาก เสร็จแล้วก็ต้องติดต่อกับ มสธ. เพื่อที่จะซื้อ answer sheet แบบที่ machine ตรวจได้เลย เราจะให้อาจารย์ตรวจเฉพาะ part ที่เป็น writing เท่านั้น เราต้องมีอาจารย์ไปเฝ้าที่ มสธ. ในกรณีที่มีความผิดพลาด เช่น นิสิตใส่รหัสผิด เขียนอะไรไม่ชัดเจน เมื่อได้เทปมาแล้วก็เอามา run ข้อมูลว่ามีกี่คนที่ผ่านเกณฑ์ที่เราจะตรวจ essay ถ้าตรวจ essay 3,000 คนทีเดียวเราไม่มีเวลากัน เราก็จะคัดเฉพาะคนที่ได้เกณฑ์ที่ต้องการ คือ 80 % เรามีเวลาเพียง 1 อาทิตย์ที่จะตรวจ จำนวนที่คัดได้จากข้อสอบส่วนแรกมี 408 คนจาก 3,300 คน แต่หลังจากตรวจ essay แล้วจำนวนลดลงเหลือ 361 คน
- ตามชื่อของมันที่เรียกว่า Placement Test ไม่ทราบว่าเราได้ place นิสิตจริง ๆ หรือเปล่าคะ
- เรา place ค่ะ ตอนที่เราจัดกลุ่มเราเอาคะแนนสอบมาเรียงลำดับ ในคณะที่ทำได้ที่จะทำได้ก็คือในคณะที่จัดการสอนเป็นบล็อก เช่น กลุ่ม 1-4 มาอยู่ในเวลาเดียวกัน อันนี้สถาบันคอมพิวเตอร์ช่วยเรามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อำนวยการสำนักทะเบียน ดร. สวัสดิ์ (แสงบางปลา)

เอาคะแนนมาจัดกลุ่มเลย นิสิตคนนี้ ๆ ให้ลงกลุ่มนี้ ๆ แต่เราจัดได้ปีนี้แค่ 8 คณะเท่านั้น แต่ปีหน้าเราก็คิดว่าถ้าเราเตรียมล่วงหน้าเราจะขอจัดให้ได้ทุกคน ปีนี้ไปสอนอาจารย์อาจจะรู้สึกว่ามีนิสิตก่อนข้างมีความสามารถใกล้เคียงกัน

- ผลลัพธ์ที่ออกมาคุ้มกับแรงที่ลงไปหรือเปล่าคะ
- ตอนนี้อยากที่บอกว่าคุ้มหรือไม่คุ้ม นิสิต exempt มี 361 คน เราลดจำนวนชั่วโมงสอนไป 48 ชั่วโมง ลดอาจารย์ไปได้ราว 5 คน เราก็เอาอาจารย์ไปช่วยทำบทเรียนปรับปรุงบทเรียนในกลุ่มเราก็พยายามลดจำนวนนิสิตลง ก่อนหน้านิสิตในกลุ่มสูงมาก เราลดลงมาได้ประมาณ 25-30 คน อันนั้นเป็นประโยชน์เท่าที่เห็นชัด ๆ จำนวนอาจารย์ที่ลดลงเราก็จัดให้สอนวิชาเลือก ซึ่งเราเพิ่งทำได้ปีนี้เป็นครั้งแรก ปรากฏว่ามีนิสิตสนใจมาก แต่มีปัญหาว่าลงเวลาตามที่ต้องการไม่ได้ทุกคน
- คณะใดคณะที่มีนิสิตได้รับการ exempt มากที่สุด
- นิสิตคณะแพทยมีผู้เข้าสอบ 202 คน คนที่ได้รับยกเว้น 64 คน อักษรศาสตร์เข้าสอบ 225 คน ได้รับ exempt 55 ต่อมา คือ วิศวกรรมฯ แต่วิศวกรรมฯ ได้คะแนนสูงสุด
- เรามีการวิเคราะห์พวกที่ได้ exempt ใหม่คะ เช่นว่ามาจากโรงเรียนอะไร มีพื้นฐานภาษาอังกฤษมามากน้อยอย่างไร
- เมื่อเวลาเรามีการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นเรื่องของหลักสูตร การบริหารหลักสูตร หรือ approach ต่าง ๆ ที่ใช้ เราก็ต้องมีการเก็บข้อมูลหรือมีการวิจัย ครั้งนี้เราก็อำนาจเช่นเดียวกัน สิ่งที่อาจารย์พวกเราก็คงเป็นข้อมูลอันหนึ่งที่เราคงจะทราบมากที่สุด คือ การที่นิสิตเก่งไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษหนึ่งเทอมก็จะเป็นผลเสียต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษ คือ ทำให้ความรู้ของเขาคดถอยลงไปหรือเปล่า เราก็จะใช้วิธีติดตามนิสิตกลุ่มนี้เมื่อเขาไปเรียน Foundation Reading II ว่าเขายังเรียนได้ดี คือ ยังคงเรียนได้ A อีกหรือเปล่า ถ้าเราพบว่านิสิตที่ได้ A แล้วไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษไปเรียนอย่างอื่น พอมาถึง Foundation Reading II คะแนนตกไปได้ C หรือ D แสดงว่าการที่เขาไม่ได้เรียนหนึ่งเทอมมีผลเสียมากกว่าผลดี แต่ด้านนิสิตพวกนี้ยังคงได้ A อีก การหยุดเรียนไปแล้วไม่ได้เป็นผลเสียด้านความรู้ภาษาอังกฤษ แต่จะดีในด้านทัศนคติ แรงจูงใจที่ไม่ต้องเรียนสิ่งที่รู้แล้ว
- สำหรับ Placement ครั้งต่อไป จะมีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงอย่างไรหรือเปล่าคะ

– ตอนแรกที่เสนอกับทางมหาวิทยาลัยทุกคนก็บอกว่าให้ลองสอบทั้งหมดดูก่อน ถ้าเรามีวัตถุประสงค์ที่จะทำ ability grouping ด้วย แต่พอมาถึงการจัดการสอบเป็นเรื่องหนักเหลือเกิน ต้องพยายามลดจำนวนผู้ที่เข้าสอบ Placement Test ก็คิดกันอยู่หลายวิธี มีผู้เสนอว่าอาจทำได้โดยดูจากคะแนนสอบซึ่งเราต้องหา correlation ระหว่างคะแนนสอบเข้ากับ Placement Test ถ้ามี correlation สูงหมายความว่า ถ้าสอบข้อสอบทบวงได้ก็ก็จะสอบของเราได้ด้วย เราอาจลดจำนวนของคนที่จะมาสอบลงได้ สมมติว่าเราแบ่งนิสิตคร่าว ๆ ออกเป็น 3 กลุ่มพวก top- พวก mid- พวก low เราคงจะเอา high-middle group และพวก top มาสอบ นิสิตที่มาสอบก็จะลดลงเหลือราว ๆ 1500 แต่ก็มีปัญหาว่าเราจะขอรับรองทบวงได้ไหม เพราะคะแนนคือความลับมาก มีผู้เสนอว่าถ้าอย่างนั้นดูจากคะแนน GAP ภาษาอังกฤษของเด็กจากโรงเรียน ซึ่งข้อนี้ยากเพราะว่าแต่ละโรงเรียนมีมาตรฐานไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราคงจะต้องเลือกอะไรที่เป็นไม้บรรทัดอันเดียวกัน คือ ข้อสอบทบวง

บทสรุป

เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บทสัมภาษณ์นี้จะช่วยทำให้ผู้อ่านที่สงสัยในเรื่องการสอบ Placement ของสถาบันภาษาได้เข้าใจกระจ่างถึงวัตถุประสงค์ของการสอบครั้งนี้ แต่ที่แน่ ๆ ก็คือสถาบันภาษาจะไม่หยุดตรงที่ผลสอบเพื่อยกเว้นนิสิต หากมีการวิจัยต่อเนื่องเพื่อผลอื่น ๆ ซึ่งเราจะได้นำเสนอในโอกาสต่อไป

จันทร์พนิต สุระศิลป์

วัลยาพร นาวิการ